

הלכות ציצית – יא

שיעור טלית החייבת בציצית

מנחות מא, א

ושוין שלא יביא אפילו אמה על אמה ממקום אחר ובה תכלת ותולה בה.

פרי הארץ (מהרי"מ מזרחי) או"ח סי' א

ומדנקט לרבותא אפילו אמה על אמה, אלמא דאמה על אמה הוי שיעורא דטלית, דאי לאו הכי מאי איריא דנקט אמה על אמה ומאי רבותא אשמועינן.

שוע"ר סי' ח

ה יש אומרים מדתקנו חז"ל לברך להתעטף בציצית מכלל דהמצוה היא להתעטף דוקא וכל עטיפה שאינה כעטיפת הישמעאלים אינה נקראת עטיפה אלא לבישה ... ולדבריהם טליתות קטנות שלנו שאין בהם עטיפת הראש פטורים מציצית לגמרי.

ו אבל יש אומרים שכל כסות של ד' כנפות אע"פ שאין בה עיטוף חייבת בציצית ... ומה שתקנו חכמים לברך להתעטף בציצית, היינו לפי שהיה מנהגם לעטוף ראשם בטליתם.

שוע"ר סי' טו

ו אין יכול ליקח הכנף כמו שהוא עם ציצית התלויים בה ולתפרה בבגד אחר, ואפילו אינו נוטל כנף הבגד לבדו אלא חותך חתיכת בגד גדולה סביב הכנף ותופרה עם הכנף שבה שהציצית תלויה בו בבגד אחר שיש בו ג' כנפות אסור לעשות כן.

ז במה דברים אמורים כשאין בחתיכה ההיא שמביא מבגד אחר שיעור טלית שחייבת בציצית שיתבאר בסי' ט"ז אבל אם יש בה שיעור טלית שחייבת בציצית אין צריך להתיר הציצית ממנה כשיתפרנו בבגד אחר שיש בו כבר ג' ציצית תלויים.

שוע"ר סי' טז

א שיעור טלית שחייבת בציצית שיערו חכמים, אם היא גדולה כל כך שקטן שהגיע לכלל חינוך מצות ציצית, דהיינו שהוא בן ט' שנים, שאז הוא מתהלך לבדו בשוק וטליתו עליו, ואין צריך לשמור טליתו שלא יאבד ממנו. ואם הוא מתכסה בה ראשו ורוב אורך גופו ורוב רחבו, וגדול בן י"ג שנים הלובשה אינו מתבייש לצאת בה באקראי לשוק, היא נקראת כסות וחייבת בציצית ... ואם רוצה להתלבש בטלית שהיא פחותה מזה השיעור, יטיל בה ציצית כדי לחוש לסברא האחרונה, אבל לא יברך עליה.

שוע"ר סי' רטו

ב מותר ללמד לתינוק הברכות כתקונן אפילו שלא בזמנן, ואע"פ שהם לבטלה בשעת הלימוד, אע"פ שאסור לגדול המתלמד.

פסקי הסדור – הלכות ציצית

ורוחב הטלית קטן צריך להיות אמה של תורה ... כל האורך שתי אמות ... ובקטנים שהגיעו לחינוך דהיינו מבן שש שנים עד בן י"ג, אפשר להקל ולסמוך על דעת האומרים ששיעור בגד להתחייב בציצית הוא אמה על אמה בלבד.

פסקי דינים צמח צדק ג, ג

ובגמרא אמרו שלא יביא אפילו אמה על אמה ממקום אחר כו' ... ולהמ"א ורבינו דמתירים אפילו מבגד אחר, צריך לומר דחולקים וסבירא להו דשיעור טלית הרבה יותר מאמה על אמה. וכן כתב בסידור.

שארית יהודה חיו"ד סי' לו

שהוא ז"ל בודאי היי בקי בחכמת ההנדסה ותשבורת והיי יודע לשער כמה טיפין כו' ... שיעור הגריס והרביעית והסלע וקומת אדם ותינוק בן ט', שבכל זה שמעתי מפיו הקדוש שאחד באחד יגשו, והעמיק הרחיב בזה בשכל מבעית וחשבונות רבים.

אגרות קודש חט"ז אגרת ו'מה

הטלית קטן צריך שיהי בו שיעור ובאם לאו – הרי זו ברכה לבטלה ... ובעוה"ר רבים מאד ישנם שאין בטלית קטן שלהם השיעור הרצוי וכו'. – וכבר פסקו, בלאו הכי, אשר הלובש טלית גדול – בעת ברכתו עליו יכוון לפטור את הטלית קטן ועל זה סומך אפילו ביש בו שיעור. ומזה מובן, אשר כל אלו שאין בטלית קטן שלם שיעור ודאי ועדיין אין לובשים טלית גדול – ישמעו מהמברך על טלית גדול.